

Διερχόμενος τὰς φάλαγγας τῶν Γάλλων ἔδην γόρει διαχέων εἰς τὰς ψυχὰς τῶν πολεμιστῶν τὴν ἄλκιμον θερμὴν τῆς καρδίας του. Φωνή τις μυστηριώδης ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ἀναμφιδόλως, ὅτι μετ' οὐ πολὺ νίκη ἀθάνατος ἔμελλε νὰ περιβάλῃ τοὺς θριάμβους του μὲ τὰς λαμπροτέρας τῶν θαρρῶν ἅς ἡ δόξα δύναται νὰ δρέψῃ εἰς τὸ πεδίου τοῦ Ἄρεως.

Καὶ ἐνῶ τῶν ὅπλων ἡ κλαγγὴ ἐμακρύνετο, τρία πρόσωπα ἐπεφάνησαν γονυπετὴ ἐπὶ τοῦ μόνου προμαχώνα, τοῦ ἀνενθυμίζοντος τὴν ἀρχαίαν τῆς Τυσκανέλλης δύναμιν.

Εἰς νέος, μία νέα καὶ εἰς γέρον.

Τὰ δάκρυα ἔβρεχον τοὺς ὀφθαλμούς των, καὶ τὰς χεῖρας ἐκέτιδας αἶροντες πρὸς οὐρανόν·

— Ὁ βασιλεῦ ! ἔλεγον καὶ αἱ τρεῖς εὐγνώμονες φωναί ! εἴθε ἡ Οὐρανία Παρθένος νὰ σέ διατηρῇ ἀπὸ παντὸς κινδύνου· ἡ νίκη νὰ σέ παρακολουθῇ πιστὴ, καθὼς εἶσαι πιστὸς εἰς τὴν τιμὴν !

Ὁ Κάρολος, ἡ Ἰωάννα καὶ ὁ γηραιὸς τῶν πατρῶν δὲν ἐπεκαλέσθησαν ματαίως τὴν θείαν Πρόνοιαν ὑπὲρ ἐκείνου ὅστις ἐφείσθη τῆς εὐτυχίας των· διότι μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἡ δέσπαις τῶν ἀνθρώπων τούτων εἰσηκούσθη εἰς τὴν Φορνούην.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Χ. Α. Π.

ΑΡΑΒΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ.

— 000 —

Ἐκαστος τόπος ἔχει, ὡς γνωστὸν, τοὺς ἰδίους χοροὺς, μᾶλλον ἢ ἦττον χαρίεντας, πολλάκις δὲ καὶ ἀλλοκότους. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ ἀραβικὸς, ὃν τινα περιστᾷ ἡ προκειμένη εἰκὼν. Καὶ τοσοῦτον μάλιστα ἀλλόκοτος εἶναι ὥστε ἀγνωστὸν ἂν πρέπει νὰ τὸν ὀνομάσωμεν χορὸν ἢ πάλιν.

Ὅργανά τινά μονότονον καὶ ἄγριον ἐκπέμποντα ἡ-

χον, κανονίζουσι τὰς κινήσεις καὶ τὰς χειρονομίας τῶν ἀντιχορευόντων, οἵτινες εἶναι δύο. Σκοπὸν δὲ ἔχουσιν οὗτοι πηδῶντες καὶ στρεφόμενοι πῶς νὰ κτύπησῃ μὲ τὸν πόδα του ὁ εἰς τοῦ ἄλλου τὸν τράχηλον. Ἀναπηκόνουσι δὲ τὸν πόδα μετὰ ταχύτητος καὶ μᾶλλον μετ' εὐστροφίας μηχανῆς, καὶ καταφέρουσιν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοιαύτην πληγὴν, ὥστ' ἐνίοτε πίπτει νεκρὸς κατὰ γῆς ὁ πληγωθείς. Διὸ συνήθως ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ χοροῦ εἶναι γελοία, τὸ δὲ τέλος τραγικόν.